

CAGLIERO 11

Biuletyn salezjańskiej informacji misyjnej

Publikacja Dykasterium ds. Misji dla wspólnot salezjańskich i przyjaciół misji salezjańskich

Drodzy salezjanie i przyjaciele misji salezjańskich!

W pierwszych miesiącach 2013 przeprowadziłem wizytę animacyjną w 20 inspektoriatach. Większość z nich to nowe obecności salezjańskie, założone w ciągu ostatnich dwudziestu lat. Tam, gdzie nasza obecność się utrwaliła, podejmowaliśmy zawsze strategiczny temat grup misyjnych.

Jestem przekonany, że **najlepszym sposobem wzmocnienia kultury misyjnej jest grupa misyjna!** Wspólną wymarzoną wizją wielu inspektorów, delegatów duszpasterstwa młodzieżowego i delegatów animacji misyjnej jest **stworzenie lub wznowienie grup misyjnych we wszystkich domach salezjańskich w świecie!** Jest wiele propozycji: od grup *dzieciństwa misyjnego* (szkoła

podstawowa) do *wolontariatu misyjnego* (dorosła młodzież)! Oczywiście, grupy misyjne odgrywają strategiczną rolę w domach formacyjnych, gdzie młody salezjanin poznaje dynamikę animacji misyjnej.

Co robi grupa misyjna? We Włoszech grupy te powstają w ramach „szkoły mondialità”, w Kongo noszą nazwę „kręgi misyjne”, w Meksyku „Grumis”, w Japonii „DB Volunteer Group”. Istnieją grupy misyjne, które we wspólnotach (SDB lub CEP) ożywiają zainteresowanie zwłaszcza **misjami ad gentes**, poprzez regularną modlitwę za misje i o powołania misyjne (każdego 11 dnia miesiąca różaniec misyjny), poprzez informacje misyjne w sieci, na tablicach ogłoszeń, na portalach społecznościowych, poprzez projekcję filmów misyjnych, formację misyjną, wizyty ukierunkowane misyjnie. Najważniejsze jednak są działania misyjne na wsiach, w ubogich rejonach bez księdza, wizyty w rodzinach nie mających kontaktu ze wspólnotą parafialną.

Grupy misyjne są zróżnicowane!

Towarzysząc grupie misyjnej salezjanin często odkrywa „misje”! Czasami to właśnie młodzi pomagają „nawrócić się” salezjanom, którzy towarzyszą grupie misyjnej. Dobrej drogi!

Václav Klement
Ks. Václav Klement SDB
Radca ds. Misji

POSZUKUJE SIĘ MISJONARZY DO EUROPY

Inspektoriat – Kraj	Niezbędne języki	Charakterystyka środowiska i umiejętności wymagane od misjonarza
AUS Austria	niemiecki	Oratoria – centra młodzieżowe, parafie, dzieła dla migrantów, MGS
GBR Wielka Brytania	angielski	Szkoły, centrum duchowości, migranci, potrzeba młodych salezjanów
IRL Irlandia	angielski	Szkoły, centrum duchowości, migranci, potrzeba młodych salezjanów
IME Albania, Kosowo	albański, włoski	Pierwsza ewangelizacja, brak personelu, zwłaszcza koadiutorów
ICC Włochy – migranci	włoski, hiszpański, angielski	Projekt Rzym – Sacro Cuore (migranci), Projekt Genua (Latynosi)

Wywiad z ks. Jeanem-Claudem Ngoy'em (Demokratyczna Republika Konga),
w języku francuskim, z napisami w języku włoskim
<http://vimeo.com/68678264>

Trzeba się oduczyć, aby móc nauczyć się na nowo

Czasem może nasuwać się pytanie: „Jak być bardziej wspaniałomyślnym salezjaninem i co jeszcze zrobić, aby iść tam, gdzie Bóg nas posyła, aby spotkać ludzi, którzy czekają na kogoś, kto im pomoże stawać się lepszym jako osoby, jako wierzący, i jako profesjonaliści, przygotowani do życia w społeczeństwie?”. Przez około 10 lat zadawałem sobie na serio to pytanie. I w styczniu 2010, Przełożony Generalny ks. Pascual Chávez przyjął moje podanie na misje.

We wrześniu 2010, ok. 40 salezjanów uczestniczyło w 141. salezjańskiej wyprawie misyjnej.

Znaleźliśmy się w Rzymie i w Turynie na „kursie dla nowych misjonarzy”. Tam dyskutowaliśmy i dokonaliśmy rozeznania, co znaczy być misjonarzem w innej kulturze, w kraju z innym językiem, z różnymi zwyczajami, które nie są twoje. Ważne i konieczne jest oduczyć się, aby móc nauczyć się

na nowo. Istotną rzeczą jest też przezwyciężyć szok kulturowy. I ważne jest, aby postrzegać inkulturację jako drogę i zbliżenie się do tych, z którymi pracujemy oraz dzielenie życia, aby uczynić bardziej czytelną naszą pracę wychowawczą i bardziej wiarygodnym nasze dzieło ewangelizacji.

Wśród trudności, jakie napotyka misjonarz, mogą być m.in., samowystarczalność w pracy, a w konsekwencji, izolacja i

brak komunikacji w środowisku, w którym żyje; czysty aktywizm, który prowadzi do utraty poczucia sensu dla czego i dla kogo robię to, co robię, co prowadzi w końcu do odłączenia się od Boga, który jest podstawą każdego mojego działania.

W celu przezwyciężenia trudności związanych z moją

adaptacją w nowej misji, starałem się uczyć od tych, którzy mi doradzali: podjąć wysiłek zrozumienia nowej rzeczywistości, polecać Bogu w modlitwie to, co przeżywałem i ludzi, z którymi żyłem (młodzi salezjanie, świeccy...).

Tych, którzy pragną zrobić taki krok w swoim życiu, chciałbym zachęcić, aby byli wspaniałomyślni i nie bali się. Trudności można pokonać wysiłkiem i modlitwą, przyjęciem innych, entuzjazmem w powołaniu, ofiarując wszystko Panu, który wzywa nas do świętości.

Maryja zawsze nam towarzyszy w drodze do miejsc, gdzie Bóg oczekuje na naszą wspaniałomyślną odpowiedź na Jego wezwanie.

Brat José Vázquez Gallego SDB
Hiszpan, misjonarz w Peru

Zmierzamy ku parafii, która jest bardziej misyjna!

Światowy Dzień Młodzieży w Rio de Janeiro (23-28 lipca) to odpowiedni czas, aby zastanowić się nad listem Przełożonego Generalnego „Salezjańskie Duszpasterstwo Młodzieżowe”, w którym podkreślił, że „nasze duszpasterstwo jest jeszcze mało misyjne, to znaczy okazuje niewystarczającą uwagę pierwszemu głoszeniu lub odnowionemu głoszeniu Ewangelii”.

Jeśli chodzi o **parafie powierzone salezjanom**, ks. Pascual Chávez zwraca uwagę na niektóre aspekty, które pilnie należy pogłębić:

*** promować **bardziej misyjne duszpasterstwo** ... z propozycją ewangelizacyjną lub **pierwszym głoszeniem Ewangelii** dla osób żyjących z dala oraz stałą i stopniową drogą wychowania do wiary, przede wszystkim dla młodzieży i rodzin;

*** promować **bardziej misyjną i salezjańską metodologię duszpasterską**, z dużą wrażliwością wychowawczą, zdolną przyjąć osoby w punkcie, w którym się znajdują, aby wzbudzić w nich pragnienie **otwarcia się na wiarę** i podjęcia ciągłej i stopniowej drogi życia chrześcijańskiego.

Salezjańska Intencja Misyjna

Region Południowa Azja

Aby wzrastała liczba powołań misyjnych ad gentes w Regionie Południowej Azji i aby rosła wytrwałość powołaniowa wśród młodych współbraci, zwłaszcza misjonarzy.

Region Południowa Azja ma rocznie średnio 130 nowicjuszy, ale tylko ok. 7 misjonarzy ad gentes wysyła co roku Przełożony Generalny. Istnieje wiele inicjatyw celem ożywienia ducha misyjnego: różne domy formacyjne wznowiły grupy misyjne, w ciągu ostatnich dwóch lat zostały założone dwa aspirantaty misyjne - jeden w Sirajuli (inspektoriat Guwahati na północnym-wschodzie Indii - dla 6 inspektorii z północy), a drugi w Chennai-Peramburi (inspektoriat Chennai, dla 5 inspektorii z południa). Przede wszystkim trwa kampania modlitwy o powołania misyjne ad gentes.

Region Południowa Azja przyjął zaproszenie Przełożonego Generalnego: teraz jest czas, aby odpowiedzieć na łaskę otrzymaną od ponad 400 misjonarzy, którzy zakorzenili charyzmat salezjański na subkontynencie indyjskim.

